

Vijf slagwerkgroepen vertonen deze zaterdagavond hun muzikale kunsten tijdens een avondvullend concert in Café Florijn in Gelselaar. foto Reinier van Willigen

Veel te beleven bij concert slagwerkgroepen in Gelselaar

door Karel Masselink

De Nederlandse dirigent Bernard Haitink betitelde de slagwerksectie in het orkest ooit als 'De Onafhankelijke Republiek van het Slagwerk'. Dat zegt iets over de klaarblijkelijke autonomie van slagwerkers. Voor insiders is dat heel herkenbaar. Teveel bemoeizucht is niet gewenst; laat ze maar schuiven, die vrije jongens. Uiteraard wel binnen zekere kaders. Daar waar de orkestslagwerkers zorgen voor tintjes, klankkleuren en effecten in de muziek, heersen de spelers in de pure slagwerkgroepen over het hele klankspectrum. In het avondvullende slagwerkconcert dat werd gehouden in Café Florijn in Gelselaar viel dan ook van alles te beleven. De leden van de malletband van het Gelselaarse Excelsior hadden hun zaakjes goed voor elkaar. De nummers die werden uitgevoerd waren goed ingestudeerd en de uitvoeringen gaven een helder beeld, zoals bleek uit I was made for lo-

CONCERT

Vijf slagwerkgroepen

- Gelselaar, Café Florijn, zaterdag.
- Slagwerkavond m.m.v. de slagwerkgroepen van Excelsior Gelselaar, CMV Accoord Haarlo, Excelsior Eibergen/Kunstmin Gorssel en Volharding Borculo.

vin' you en The Bongo Song. De slagwerkers van Accoord Haarlo liepen een hindernisrace. Het optreden was noodgedwongen ingekort tot drie nummers vanwege een plotseling uitgevallen xylofonist en één van de geprogrammeerde nummers bleek toch te moeilijk. Gelukkig gooiden de slagwerkers de handdoek niet in de ring en haalden zij eruit wat erin zat, zoals bleek uit het soepel lopende werkje Pedestal. Drumband Volharding pakte flink uit. Letterlijk en figuurlijk, want uit de instrumentenaanhanger kwam een schier oneindige stroom materiaal. Waar de overige

slagwerkgroepen naast trommels, xylofoons, klokken en marimba's het podium opreden, liet Volharding het bij een royale collectie niet-gestemde slaginstrumenten. Daarmee werd vervolgens een interessante en omvangrijke show neergezet, met daarin veel muziekstijlen, dynamiek en ritmiek. Exotische instrumenten gaven extra kleur. Het geheel klonk als een klok, hoewel het totaalvolume helaas niet was aangepast aan de grootte van de zaal. Excelsior Eibergen en Kunstmin Gorssel hebben een gezamenlijk opererende slagwerkgroep, aangezien beide groepen afzonderlijk weinig leden hebben. Een goede zet destijds, want de grote malletband had instrumentaal en muzikaal slagkracht.

Niet alle gespeelde partijen bleken goed op elkaar te zijn afgestemd, wat waarschijnlijk het gevolg was van gescheiden repetities. Hierdoor rommelde het soms. Meerwaarde hadden de toegevoegde zangstem en de bugelist in Stand by me en The Rose.